Corydoras habrosus - Foltos-törpe páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Weitzman, 1960
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	3-3,5 cm
C°:	21-26
pH°:	6-7
Nk°:	0-15
HELYIGÉNY:	40 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapathal
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	5-6 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras habrosus
Foltos-törpe páncélosharcsa
(Weitzman, 1960)

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Corydoras habrosus – Foltos törpe páncélosharcsa elterjedési területe (Map)

Dél-Amerikában, Venezuelában fordul elő, azon belül több államban is, így például: Cojedes, Portuguesa, Apure, Barinas, és Guárico. A Rio Salinas vizeiben terjedt el elsősorban, mely az Orinoco vízgyűjtőjébe tartozik, de természetesen számos más mellékfolyóban megtaláljuk. Szakirodalmi források kolumbiai elterjedését is említik, melynek teljes feltárása még várat magára.

Lassú mozgású folyókban, állóvizekben található meg leginkább, ahol dús a vegetáció.

TOVÁBBI KÉPEK:

Gyakran kimerészkedik az elöntött területekre is.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Bár a törpe páncélosharcsák egyik klasszikus faja, mégsem az ún. ln4-es leszármazási vonalba tartozik, hanem az oly fajgazdag 9-es vonalba. Parányi halak, a 3,5 cm már igen jó méretnek számít náluk, a hímek ennél kisebbek maradnak. A természetben alig 2 cm-es volt a legnagyobb eddig begyűjtött példánya. Az ivari dimorfizmus jelentős, a nőstények szemlátomást nagyobbak a hímeknél.

Alapszíne piszkosfehér, a fejtetőn és háton barnába nyúló árnyalattal. A fej és a hát ezen kívül sötétszürke és fekete mintákkal, kisebb foltokkal és csíkocskákkal tarkított. Legjellemzőbb azonban erősebb színű oldalmintája. Ez az esetek többségében három, fekete foltot jelent az oldalvonal mentén (persze van, ahol a szám több/kevesebb), de mivel viszonylag variábilis a faj, van, ahol egy hosszanti csíkot látunk a példányokon. Az utolsó folt jellegzetesen a farktőben helyezkedik el, de vannak példányok, melyeknél a hosszanti csík már a kopoltyúnál kezdődik és a farkúszóig végigér. A kopoltyúfedő néha enyhén zöldes csillogású. Hasoldali úszói színtelenek, a farkúszó sötéten, vékonyan csíkozott, s a hátúszón egy kevés mintát szintén találhatunk.

Régen félreazonosították a *Corydoras cochuit*, ezért néha összekeverik őket. Hasonlóságukat adja, hogy a *C. cochui* is törpenövésű faj világosabb alapon sötétebb foltmintával, de nála sokkal kisebb, és jóval halványabb foltokat találunk, valamint a mintákban számbeli különbségek is vannak, a morfológiai eltéréseket már nem is említve.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Már neve is árulkodik róla, hogy parányi termetű páncélosharcsáról van szó, a legkisebb Corydoras-fajok egyike. Akváriumokban a három leggyakoribb törpe faj (*C. hastatus* és *C. pygmaeus* mellett) közé tartozik, bár állatkereskedésekben nem bukkan fel túl gyakran. Azt viszont tartsuk szem előtt, hogy a másik két törpe fajjal nem áll a legközelebbi rokonságban, így bizonyos tulajdonságaik eltérnek egymástól. Ezek közé tartozik, hogy a foltos-törpe páncélosharcsáknak nem szokása a vízközt lebegő úszás, a csoportdinamikájuk is kicsit eltér. Mindazonáltal tartásukhoz elegendő egy kb. 40-45 literes akvárium is (persze ha valamivel nagyobb a medence, az csak jó). Mindig csoportosan tartsuk, ami legalább 6-8, vagy akár 10 példányt jelent.

Teljes mértékben békések, még nem túl parányi garnélákkal is együtt tarthatóak. Kiváló aljzatlakók nano fajok, így törperazbórák, parázslazacok, Endler-guppik mellé. Legkiválóbban kistestű pontylazacokkal és elevenszülő fogaspontyokkal tudjuk őket társítani. Nagytestű, őket zavaró, esetleg táplálléknak néző faj mellé ne kerüljenek. Nagy akváriumban vagy náluk rámenősebb, aktívabban táplálkozó fajok társaságában előfordul, hogy nem jutnak elég élelemhez. Etetésük egyébként nem problémás, ha számukra megfelelő méretű táplálékkal kínáljuk őket. A gyorsan szemcsésedő harcsatablettákat szívesen elfogyasztják, de lesüllyedt lemezes eledelt is esznek. Artémiával, planktonnal, grindálféreggel és tubifexel is megkínálhatjuk őket, utóbbi nagy kedvencük. Kis méretük ellenére is ügyesen tudják a férgecskéket kihúzni a talajszemcsék közül.

Az akvárium aljára finom, apró szemcseméretű homokot terítsünk, ez fontos tartástechnológiai

követelmény a páncélosharcsák többségénél. Az éles, durva kavics, sóder megsérti érzékeny bajuszszálaikat, melyek kopása súlyos egészségkárosodással jár. A talajra nyugodtan szórjunk faleveleket, nagyon szívesen játszanak és bujkálnak közöttük. Legalább a szegélyek mentén legyen dúsabb a vízinövényzet, de mivel a természetben az áradások során víz alá kerülő területekre is kimerészkednek – ahol sok a növény – így nem bánják a sűrűbb növényzetet sem. Persze némi szabad területet hagyjunk nekik, ahol turkálhatnak.

A vízminőséggel szemben nem kényesek, de ne hagyjuk leromlani vizüket, s felszaporodni a károsanyag-tartalmat. Ez ellen rendszeres részleges vízcserékkel tudunk tenni. Túl meleg vízre nincs szükség, 23-25 °C már megfelelő. Semleges kémhatású és nem túl kemény csapvízben is jól tarthatóak, persze némi esővizet keverhetünk akváriumukba.

Tenyésztésük hasonlóan történik más páncélosharcsákhoz, az ivarokat igen könnyű felismerni a nőstények jóval termetesebb mérete, alkata alapján. Egy dúsan növényesített medencében, ahol csak őket vagy esetleg parányi razbórákat tartunk, akár fel is cseperedhet néhány utód, de sokkal jobban járunk az ikrák elvételével. Kondicionáljuk őket a többi fajhoz hasonlóan bőséges eleséggel, majd rakjuk ki őket egy tenyésztő akváriumba, melynek vize kb. 24-25 °C, pH 6,5-7 körüli, nk 8 vagy az alatti. A vízminőség megváltozása, esetleg ezzel párhuzamosan a hideg vizes vízcsere beindíthatja az ívást, de a tenyésztői tapasztalatok azt mutatják, hogy nem mindig egyszerű rávenni harcsáinkat az ikrázásra. Érdemes többször próbálkoznunk és türelmesnek lennünk, ha elsőre nem jön össze. Ikráikat gyakran az üvegre, esetleg jávai mohába rejtik. Az ikrázás a klasszikus T-pozícióban zajlik, egy nőstényre 2-3 hímet is számolhatunk. Ha lezajlott az ívás, távolítsuk el a szülőket. A kelési idő 3-4 nap, további ugyanennyi szükséges kb. a kishalak elúszásához. Az ivadékok már indíthatóak frissen kelt artémia naupliákkal, és parányi mikró férgekkel, walterral. Az első hetekben eléggé érzékenyek a kiváló vízminőségre – ezt kis térfogatszázalékos, de gyakori vízcserékkel tudjuk biztosítani. Növekedésük viszonylag lassú.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -.

Eng: Salt and Pepper catfish, Dainty Cory, Venezuelan Pygmy Cory.

Egyéb köznevei: Marmorierter Zwergpanzerwels, Marmoreret Dværgpansermalle

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Harcsafélék

KULCSSZAVAK:

Corydoras habrosus, Foltos törpe páncélosharcsa, Weitzman, Harcsafélék, Akváriumi halak, Callichthyidae, akvarisztika, 1960

JELLEMZŐK:

Amerika, Dél-amerika, átlátszó vízi, sárga vízi, lassan mozgó vízi, Orinoco, félsavas (6-6.5 pH), közepesen aktív mozgású, Guyanák, hőigényes (25-30 °C), mindenevő, békés rajhal, alsó szint, átlagos élethossza 3-6 év, Andok orsz., igenlágyvízi (0-5°Nk), átlagos növényzetigényű, Ecuad.-Kol., lágyvízi (5-10 Nk°), lassú mozgású, közepes hőigényű (20-25°C), sűrű növényzetigényű, közepesen keményvízi (10-15°Nk), nagyméretű 10-20 cm, kisméretű akvárium (50 literig), állóvízi.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Pasaréti Gyula, Pethő Pál Zoltán, Illyés Csaba: **Akvarisztika** Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/460 https://www.planetcatfish.com/common/species.php?task=&species_id=482 https://www.planetcatfish.com/shanesworld/shanesworld.php?article_id=235 http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_habrosus.htm https://www.seriouslyfish.com/species/corydoras-habrosus/

Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16
Legutolsó frissítés: 2020-04-30 08:10:06
Katalógus ID: 4117
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-habrosus.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva